

Buda Béla: Empátia: a beleélés lélektana

Az empátia lényege az a sajátos képességünk, hogy bele tudjuk élni magunkat a velünk közvetlen kapcsolatban levő másik ember lelkiállapotába, fel tudjuk idézni magunkban a másokban zajló indulatok, érzelmek, gondolatok tartalmát, és a felidézés révén eljussunk a másik ember megértéséhez. A jelen kötet a fenti tétel kibontásával, az összefüggések bemutatásával foglalkozik. Az empátia a másik ember megismerésének, megértésének csak egyik módja. A többi megértési mód elsősorban intellektuális jellegű (megfigyelés, logikai következtetés), az empátia viszont főleg érzelmi megnyilvánulások értelmezésén alapul.

A szerző meggyőzően kimutatja, hogy az empátia fogalma nem csupán egy kommunikációs jelenséget fejez ki, hanem igazi tudományos koncepció, amely mögött sajátos szemlélet rejtőzik. Az empátiafogalom tartalmának kifejtésével sok jelenséget lehet értelmezni, például a személyiségfejlődés és a társas kapcsolatok kérdéskörében.

Az empátia jelentősége az utóbbi évtizedekben növekszik, mivel az egyén társadalmi helyzetével összefüggő rendezőelvek (születési hely, iskolázottság, családi állapot) szerepe változik, a hagyományos sémák halványulóban vannak, ugyanakkor az emberi kapcsolatok tényleges tartalmának jelentősége növekszik: a korábban egyszerűnek látszó megértés bonyolult feladat lett.

Az emberi megértés és kapcsolatok törvényszerűségeiről, az empátia vizsgálatának, mérésének és fejlesztésének módjairól tájékozódni kívánó szakember és laikus olvasó egyaránt jól hasznosítható, érdekes, olvasmányos könyvet kap a kezébe. Az emberekkel hivatásszerűen kapcsolatban állók széles körének ajánlható.

(Ego School Budapest, 1993)

(x)